

Rozhodnutie

Najvyšší súd Slovenskej republiky – disciplinárny súd v senáte zloženom z predsedu JUDr. Karola Kučeru a sudcov JUDr. Anny Pikulovej a JUDr. Milana Hrbeka na ústnom pojednávaní konanom dňa 28. marca 2007 v Bratislave v disciplinárnej veci proti sudcovi Krajského súdu v Ž. JUDr. D. H. pre závažné disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 1 písm. a/ v spojení s ods. 2 písm. b/ zákona č. 385/2000 Z.z. o sudcoch a príseďiacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o sudcoch“) rozhodol

t a k t o :

Podľa § 129 ods. 4 Zákona o sudcoch sa JUDr. D. H., sudca Krajského súdu v Ž., nar. , bytom , Ž. pre závažné disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 1 písm. a/ v spojení s ods. 2 písm. b/ zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a príseďiacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov

o s l o b o d z u j e

spod návrhu na začatie disciplinárneho konania pre závažné disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 1 písm. a/ v spojení s ods. 2 písm. b/ zákona č. 385/2000 Z. z., ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že

1. ako predseda senátu Krajského súdu v Ž. prejednávajúceho trestnú vec sp. zn. 4 T 4/04 proti obžalovanému V. L. pre trestný čin vraždy a iné na hlavnom pojednávaní konanom dňa 25.10.2004 napriek tomu, že v podaní zo dňa 14.10.2004 vzniesol obžalovaný aj námietku zaujatosti predsedu senátu, o tejto podľa § 31 ods. 3 Tr. por. nerozhodol, v prejednávaní veci pokračoval a po odročení hlavného

pojednávania dňa 29.10.2004 predložil spis odvolaciemu súdu na rozhodnutie o návrhu na odňatie a prikázanie veci inému súdu,

2. ako predseda senátu Krajského súdu v Ž[REDAKOVANÉ], rovnako ako vyššie, postupoval v rozpore s ust. § 31 ods. 3 Tr. por. ohľadom námietky zaujatosti senátu Krajského súdu v Ž[REDAKOVANÉ] vznesenú obžalovaným v písomnom podaní zo dňa 25.11.2004 (č.l. 1631), v prejednávaní veci pokračoval, vrátane vyhlásenia rozsudku, hoci o tom, či je vylúčený sudca alebo prísediaci, ktorý rozhoduje v senáte, rozhodne tento senát,

v dôsledku čoho Najvyšší súd Slovenskej republiky konajúc na základe odvolania obžalovaného V[REDAKOVANÉ] L[REDAKOVANÉ] proti rozsudku Krajského súdu v Ž[REDAKOVANÉ] zo dňa 3.12.2004, sp. zn. 4 T 4/04, uznesením zo dňa 21. apríla 2005, sp. zn. 3To 39/2005, podľa § 258 ods. 1 písm. a) Tr. por. zrušil citovaný rozsudok a podľa § 259 ods. 1 Tr. por. vec vrátil Krajskému súdu v Ž[REDAKOVANÉ], aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, hodnotiac celé konanie krajského súdu počnúc dňom 25. október 2004 ako nulitné v dôsledku nedodržania príslušných ustanovení Trestného poriadku a Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd,

pretože

tento skutok nie je závažným disciplinárnym previnením, ani disciplinárnym previnením.

Podľa § 129 ods. 5 bude o trovách konania rozhodnuté samostatným rozhodnutím.

O d ô v o d n e n i e :

Minister spravodlivosti Slovenskej republiky podal dňa 18. júla 2005 podľa ustanovenia § 120 ods. 2 písm. a/ zákona č. 385/2000 Z.z. o sudcoch a prísediaciach a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o sudcoch“) návrh na začatie disciplinárneho konania proti JUDr. D[REDAKOVANÉ] H[REDAKOVANÉ], predsedovi senátu Krajského súdu v Ž[REDAKOVANÉ] nar. [REDAKOVANÉ] v S[REDAKOVANÉ] S[REDAKOVANÉ] bytom [REDAKOVANÉ] Ž[REDAKOVANÉ] pre závažné disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 1 písm. a/ v spojení s ods. 2 písm. b/ zákona č. 385/2000 Z.z. o sudcoch a prísediaciach a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o sudcoch“),

ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe ako je uvedený vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Navrhovateľ svoj návrh odôvodnil najmä tým, že obžaloba v trestnej veci V [redacted] L [redacted] napadla na Krajský súd v Ž [redacted] dňa 13.5.2004 pod sp. zn. Kv 46/02 – 341 a vec bola zaevidovaná pod sp. zn. 4 T 4/04 a pridelená predsedovi senátu JUDr. D [redacted] H [redacted], pričom na hlavnom pojednávaní konanom dňa 25.10.2004 obhajkyňa obžalovaného predložila podací lístok o podaní doporučenej zásielky Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky, ktorým obvinený zaslal podanie označené ako „žiadosť na odňatie a prikázanie trestnej veci pod sp. zn. 4 T 4/04 inému krajskému súdu“. Sudca, po prerušení hlavného pojednávania za účelom zadováženia písomnosti z Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, oboznámil so znením tejto žiadosti senát a po porade senátu bolo vyhlásené uznesenie podľa § 25 ods. 2 Tr. por. s odôvodnením, že žiadosť neobsahuje dôležitý dôvod podľa § 25 ods. 1 Tr. por. Námietkou zaujatosti predsedu sa predseda senátu nemal zaoberať. Po porade s obhajkyňou obžalovaný podal sťažnosť proti uzneseniu o pokračovaní v nariadených úkonoch a zároveň požiadal, aby sa hlavné pojednávanie konalo v jeho neprítomnosti. Dňa 29.11.2004 bolo Krajskému súdu v Ž [redacted] doručené podanie obžalovaného (č.l. 1631), označené ako „žiadosť o odňatie a prikázanie veci inému súdu“, v ktorom sa okrem iného uvádza, že obžalovaný opätovne žiada o to, aby bola vec v rámci objektivity, nestrannosti a nezaujatosti pridelená inému krajskému súdu, nakoľko voči senátu, resp. Krajskému súdu v Ž [redacted] má výhrady. Na pojednávaní konanom dňa 3.12.2004 bola okrem iných prečítaná aj táto žiadosť. Po prečítaní žiadosti sudca JUDr. H [redacted] konštatoval, že ide o návrh, ktorý je založený na tých istých dôvodoch, pre ktoré už bolo raz rozhodnuté, a preto sa nebude o nich konať. Námietkou zaujatosti senátu sa senát nemal zaoberať v rozpore s ustanovením § 31 ods. 3 Tr. por. JUDr. H [redacted] sa nemal dôsledne riadiť ustanoveniami § 25 ods. 1, ods. 2 Tr. por., § 30 ods. 1, ods. 4 Tr. por., § 31 ods. 3 Tr. por. a § 59 ods. 1 Tr. por., pretože sa dôsledne neoboznámil s obsahom oboch podaní obžalovaného L [redacted]. V podaní zo dňa 14.10.2004 mal obžalovaný poukázať na to, že na sudcu podal minister spravodlivosti návrh na disciplinárne stíhanie v predmetnej trestnej veci obžalovaného L [redacted], a teda obžalovaný vo svojej veci videl v predsedaní sudcu JUDr. H [redacted] v tejto veci porušenie svojho práva na spravodlivý proces vedený spravodlivým, nezávislým a nestranným súdom. Sudca mal podľa navrhovateľa rozhodnúť podľa § 31 ods. 3 Tr. por. Nakoniec na pojednávaní konanom dňa 3.12.2004 okrem iných už neaktuálnych podaní obžalovaného sudca oboznámil aj podanie obžalovaného doručené 29.11.2004, ktoré malo obsahovať námietku zaujatosti, tentoraz už senátu. Sudca mal zvoliť nesprávny postup a vo veci napriek tejto námietke rozhodnúť, v dôsledku čoho Najvyšší súd následne odvolaním napadnutý rozsudok sp. zn. 4 T 4/04 podľa § 258 ods. 1

písm. a/ Tr. por. zrušil v celom rozsahu a podľa § 259 ods. 1 Tr. por. vec vrátil krajskému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie.

Navrhovateľ navrhol vykonať dokazovanie oboznámením spisu Krajského súdu v Ž. sp. zn. 4 T 4/04.

Pri uznaní viny navrhol navrhovateľ uložiť JUDr. H. disciplinárne opatrenie podľa § 117 ods. 5 písm. c/ zákona č. 385/2000 Z.z. – odvolanie z funkcie sudcu.

Na neverejnom zasadnutí konanom dňa 1.3.2006 bolo konanie proti sudcovi podľa § 124 písm. a/ Zákona o sudcoch zastavené, pretože bol návrh na začatie disciplinárneho konania podaný oneskorene. Rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky – odvolacieho disciplinárneho súdu zo dňa 8.decembra 2006 pod sp. zn. 1 Dso 4/2006, bolo odvolanie ministra spravodlivosti Slovenskej republiky proti rozhodnutiu o zastavení konania zamietnuté, a preto nadobudlo zastavujúce uznesenie právoplatnosť.

Nakoľko sudca JUDr. Hudák, písomným podaním zo dňa 9.marca 2006 doručeným dňa 13.marca 2006, žiadal o pokračovanie v konaní, keďže písomné vyhotovenie rozhodnutia bolo sudcovi doručené dňa 25. marca 2006, boli splnené podmienky na pokračovanie v konaní podľa § 11 ods. 2 zákona č. 141/1961 Zb. v znení neskorších predpisov pri aplikovaní ustanovenia § 227 citovaného zákona.

Na ústnom pojednávaní konanom dňa 28.marca 2007 disciplinárny súd vypočul sudcu, ktorý sa v celom rozsahu pridržiaval svojho písomného vyjadrenia, ktoré zaslal disciplinárnemu súdu ešte 3. 11. 2005 a poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktorým tento zamietol sťažnosť obžalovaného L. o jeho vylúčení, resp. nevylúčení. V tomto rozhodnutí bol vyslovený záväzný právny názor, podľa ktorého o námietkach, už odsúdeného L., bolo rozhodované postupom a rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, keď neodňal vec Krajskému súdu v Ž. V tejto konkrétnej veci tak vznikli dva právne názory v dvoch iných senátoch Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a podľa jeho názoru išlo o rozhodovaciu činnosť, za ktorú žiaden sudca nemôže byť postihovaný. Preto navrhol, aby ho disciplinárny súd oslobodil spod návrhu ministra spravodlivosti Slovenskej republiky, pretože sa nedopustil disciplinárneho previnenia ani závažného disciplinárneho previnenia.

Navrhovateľ sa k návrhu nevyjadril novým podaním.

